

Differences in Similarities: Love Sick and Heroin-Are you addicted?

Usama Mahapasuthanon

Business Chinese Department, Faculty of Arts,
Assumption University. E-mail: owlie2001@gmail.com

(received 24 January, 2022) (revised 27 April, 2022)

(accepted 3 May, 2022)

Abstract

This article is to study comparatively the boys' love narratives in Thai and Chinese yaoi novels – namely *Lovesick* and *Heroin – Are you addicted?*. It focuses on the development, nature, acceptance and tendency of such relationships in each different social and political context. Applying the critical discourse analysis method, the study found that in both novels all the male protagonists are good-looking, capable and normal men who do not have the same sex affection. Rather, they are quite prejudiced against gay's love. However, they unintentionally turned to develop such relationships over time. It became the romantic love, holding love for love's sake. The main couple in Thai context tends to get more acceptance and

be happier than the other couple in Chinese context. Yet, the narrative of the main couple in the Chinese yaoi novel implies the criticism of the state's authority, the resistance and challenge against patriarchal ideology of Chinese society. Besides, the romantic relationship of both couples in the two novels are also depicted as the ideal romantic relationship of the individuals in the new generation, when the neoliberalism has been sweeping all over the world.

Keywords: “y”novels; Yaoi; Boy’s Love (BL); Danmei; patriarchy

ความเหมือนที่แตกต่าง : Love Sick ชุลมุนกางเกงน้ำเงิน และ คุณเสพติด 'ความรัก' หรือเปล่า (Heroin- Are you addicted?)

อัสมา มหาพสุธานนท์¹

สาขาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

อีเมล owlie2001@gmail.com

วันรับบทความ 24 มกราคม 2565 วันแก้ไขบทความ 27 เมษายน 2565

วันรับตีพิมพ์บทความ 3 พฤษภาคม 2565

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบเรื่องเล่าของชายรักชายใน
นิยายคัตสรรแนวยาโออิ (yaoi) ของไทยและจีนเรื่อง *Love Sick*
ชุลมุนกางเกงน้ำเงิน และเรื่อง *คุณเสพติด 'ความรัก' หรือเปล่า?*
(*Heroin Are you addicted?*) ซึ่งมีชื่อจีนว่า 你丫上瘾了! โดย
เน้นประเด็นพัฒนาการและลักษณะความสัมพันธ์ การยอมรับและ
แนวโน้มของความรักระหว่างชาย-ชายในบริบททางสังคมและ
การเมืองที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์
(critical discourse analysis) ผลพบว่า ในนิยายทั้งสองเรื่องนี้ ตัว
เอกชายทั้งหมดคือชายแท้ หน้าตาดี มีความสามารถและไม่ได้ขึ้น
ขอบเพศเดียวกัน ดิศจะมือคิดต่อความรักแบบชายรักชาย ก่อนจะ
พัฒนาไปมีความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยไม่ได้ตั้งใจและกลายเป็นความ

¹ อาจารย์ ดร.อัสมา มหาพสุธานนท์ อาจารย์ประจำสาขาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

รักโรแมนติกที่มีรักเพื่อรัก โดยในบริบทของไทย คู่ของตัวเอกมีแนวโน้มจะได้รับการยอมรับและมีความสุขมากกว่าคู่ในบริบทของจีน ในขณะที่เรื่องเล่าของคู่ตัวเอกในนิยายวายจีนแฝงนัยของการวิพากษ์อำนาจรัฐและการต่อต้านทำทนายแนวคิดปีศาจปีศาจของสังคมจีน นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ฉันคนรักของตัวเอกชายในทั้งสองเรื่องนี้ยังเป็นเสมือนภาพแทนความสัมพันธ์รักในอุดมคติของปัจเจกชนรุ่นใหม่ในกระแสเสรีนิยมใหม่ที่กำลังพัดพาไปทั่วโลกอีกด้วย

คำสำคัญ: นิยายวาย ยาโออิ บอยส์เลิฟ ดานเหม่ย ปีศาจปีศาจ

1. บทนำ

นิยายยาโออิ (yaoi) มีต้นกำเนิดมาจากมังงะ (manga) ประเภทหนึ่งซึ่งเป็นที่นิยมในศตวรรษที่แล้วของญี่ปุ่น คือ โชโจมังงะ (Shojo) ซึ่งในไทยมักเรียกว่าการ์ตูนตาหวาน เป็นมังงะสำหรับเด็กสาว มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างเด็กสาวสวยและเด็กหนุ่มหล่อ ผู้สร้างมังงะประเภทนี้มักเป็นผู้ชาย ต้นทศวรรษ 1970 มีกลุ่มผู้สร้างมังงะหญิงเริ่มเขียนมังงะที่มีแก่นเรื่องความรัก มิตรภาพ โรแมนติกระหว่างเด็กหนุ่มรูปงาม มังงะแบบนี้เรียกว่า โชเน็นไอ (Shounen Ai) ซึ่งมีความหมายว่า boy love ปลายทศวรรษนี้ ศิลปินหญิงในกลุ่มนี้บางคนเริ่มสร้างมังงะเน้นความสัมพันธ์ชายรักชาย และมีฉากเพศสัมพันธ์ที่เปิดเผย ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดนวนิยายโออิขึ้น คำว่ายาโออินี้เป็นคำย่อพยัญชนะตัวแรกจากกลุ่มคำภาษาญี่ปุ่นว่า Yama Nashi, Ochi Nashi, Imi Nashi ซึ่งหมายความว่า ไม่มีจุดเริ่มต้น ไม่มีประเด็น ไม่มีจุดหมาย เป็นคำที่ศิลปินหญิงกลุ่มนี้

ใช้บรรยายมั่งงะแนวนี่ของตน ต่อมาเป็นคำที่ผู้อื่นใช้เรียกมั่งงะแนวนี้อย่างเย้ยหยัน (Zhang, 2016, p. 249) แนวยาโออิเริ่มพัฒนาไปสู่ นิยายนอกเหนือจากงานศิลปะประเภทภาพอื่น ๆ ในทศวรรษที่ 1980 เมื่อทศวรรษ 1990 งานแนวนี้อีกได้ฝังรากลึกลงไปสู่อินเทอร์เน็ตในบ้านในเอเชีย และยังขยายตัวไปตามการแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตทั่วโลก (Jiang & Hao, 2020, p. 2)

งานแนวยาโออิเข้าสู่จีนราวปีค.ศ.1998 (Madill, 2020, p. 1) แฟนชาวจีนเรียกงานแนวนี้อีกว่า ตานเหม่ย (耽美 Danmei) ซึ่งเป็นคำอ่านภาษาจีนต่อตัวเขียนนี้ที่ออกเสียงเป็นญี่ปุ่นว่า ตันบิ (Tanbi) ซึ่งหมายถึงการแสวงหาความงาม หรือในภาษาจีนคือ การหลงใหลกับความงาม ปัจจุบัน ตานเหม่ยใช้หมายถึงนิยาย Boys' Love หรือ Girls' Love ซึ่งเว็บไซต์ไปตุ้ระบุว่าแตกต่างจากนิยายเกย์ตรงที่ตานเหม่ยจะเน้นความรักระหว่างหนุ่มหล่อหรือระหว่างสาวงาม แต่ในจีนที่แพร่หลายมากกว่าคือ Boys' Love และอยู่ในรูปของนิยายมากกว่างานภาพ โดยมีผู้แต่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง มีเว็บไซต์เฉพาะเพื่อเผยแพร่ผลงาน และมีนักอ่านส่วนใหญ่เป็นเด็กสาวชาวเมืองอายุระหว่าง 18-35 ปี (Madill, 2020, p. 2) จุดที่น่าสนใจคือ ผลสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ของนักอ่านหญิงเหล่านี้ไม่ใช่กลุ่มคนรักร่วมเพศ (Zhang, 2016, p. 250)

สาเหตุหลักที่นิยายตานเหม่ยแพร่หลายและกลายเป็นกระแสหลักทางออนไลน์ นอกจากจะเป็นเพราะการแพร่หลายของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังมาจากการปฏิรูปของจีนในปลายทศวรรษ 1980 เมื่อจีนพยายามผสมผสานกับโลกยุคใหม่ ก้าวเข้าสู่ความ

เป็นพลเมืองโลกหลังสมัยสังคมนิยมของตนโดยสนับสนุนบางส่วน
ของแนวคิดเสรีนิยมใหม่ (neoliberalism) ทั้งในทางเศรษฐกิจและ
วัฒนธรรม ซึ่งมีความปรารถนา (Desire) เป็นปัจจัยสำคัญที่จะ
ขับเคลื่อนพลเมืองและประเทศจีนก้าวพ้นช่วงสังคมนิยมของตน
(Rofel, 2007) งานวิจัยพบว่า รัฐบาลจีนสนับสนุนการทำทุกอย่าง
ให้เป็นธุรกิจและไม่เป็นการเมืองในทุกกิจกรรมในสังคมนิยมเพื่อสร้าง
ภาพลักษณ์ใหม่ (Zhao, 2020, p. 463) ดังนั้นบริโภคนิยม ปัจเจก
ชนนิยม และวัฒนธรรมประชานิยมจึงเฟื่องฟูอย่างรวดเร็ว

แต่ถึงแม้รัฐบาลจีนจะให้เสรีภาพและการสนับสนุนดังกล่าว
แต่รัฐและสังคมนิยมก็ยังเหนียวแน่นอยู่กับแนวคิดปิตาธิปไตยอีกด้วย
จึงมีเหตุการณ์ที่นักเขียนตายนอกรีตของจีนถูกจับ หรือต่อต้านอยู่
เนื่อง ๆ เพราะเผยแพร่เนื้อหาส่วนล่อแหลมของชายรักชายอย่าง
เปิดเผย (Zhang, 2016, p. 250) นักเขียนและนักอ่านตายนอกรีตจึง
ต้องเผชิญกับแรงกดดันจากทั้งสังคมนิยมในแนวคิดปิตาธิปไตยและจาก
รัฐที่มีอำนาจเผด็จการ ต้องหาวิธีเอาเถิดเจ้าล่อกับอำนาจรัฐ ในการ
เขียนเรื่องแนวนี้จึงอาจมีการแทรกกลวิธีต่อรอง ต่อต้าน หรือ
วิพากษ์อำนาจของรัฐอยู่ในเนื้อหาด้วยเช่นกัน (Zhao, 2020;
Zhang, 2016)

ในไทย มังงะแนวยาโออิเริ่มแปลเข้าสู่ไทยเมื่อราว พ.ศ.2534
(นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560, น. 190) ก่อนจะเริ่มพัฒนาเป็นแฟน
ฟิกหรือนิยายซึ่งเขียนจากการจินตนาการจับคู่ศิลปินวงดนตรีชาย
ล้วนจากเกาหลีหรือญี่ปุ่น แฟนฟิกมีผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายคือแฟน
คลับของวงเหล่านั้นที่เป็นผู้หญิงวัยรุ่นส่วนใหญ่ และในที่สุดแฟน

พิศก็กลายเป็นนิยายยาไอโอที่เน้นความสัมพันธ์โรแมนติกระหว่าง
หนุ่มน้อยรูปร่างงาม ในไทยนิยายยาไอโอมีชื่อเรียกที่แพร่หลายว่านิยาย
วายซึ่งย่อมาจากยาไอโอนั่นเอง ในยุคแรกนิยายวายก็เผยแพร่ผ่าน
เว็บไซต์ สร้างและเสพกันในวงแคบและยังไม่ค่อยเปิดเผย จนกระทั่ง
พุทธทศวรรษ 2550 นิยายวายได้แพร่หลายและกลายเป็นหมวด
หนังสือที่คนไทยซื้ออ่านมากที่สุด (นัทธนัย ประสานนาม, 2564, น.
2) ความนิยมนิยายวายทวีคูณขึ้นเมื่อมีการผลิตซีรีส์วายในปีพ.ศ.
2557

เป็นที่น่าสังเกตว่า การแพร่หลายของนิยายวายในไทยเริ่ม
จากวงเล็ก ๆ หลบซ่อนก่อนจะรู้จักกันกว้างขวางเปิดเผย มี
สำนักพิมพ์มากมาย มีละครแนวนี้ส่งออก และมีนิยายวายไทยที่ถูก
นำไปแปลเป็นภาษาอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน นักเขียนและนักอ่านนิยาย
วายของไทยไม่มีความกดดันจากอำนาจรัฐเมื่อเทียบกับจีน มีเพียง
ความเข้าใจผิดที่คนส่วนใหญ่คิดว่านิยายวายก็คือนิยายเกย์และ
ความกดดันจากสังคมไทยที่คนส่วนใหญ่มีค่านิยมว่า “ทนได้แต่ไม่
ยอมรับ” หรือ “รับได้แต่ไม่สนับสนุน” (กฤตพล สุธิภัทรกุล, 2563,
น. 1) ซึ่งยังไม่รุนแรงเท่ากับจีน จึงอาจทำให้นิยายวายของไทยส่วนใหญ่
ไม่ได้แฝงการวิพากษ์ ต่อรองหรือต่อต้านรัฐเสียเท่าไร

ในบทความนี้จะเรียกนิยายตามเหม่ยของจีนและยาไอโอของ
ไทยโดยใช้คำว่านิยายวาย

นิยายวายของไทยที่เลือกมาศึกษาในบทความนี้คือ *Love Sick ซุลมุนทางเงงน้ำเงิน* ของ Indrytimes ซึ่งเขียนครั้งแรกลงใน
เว็บไซต์ Dek-D.com ในระหว่างปีพ.ศ.2551-2554 (ในบทความ

จากนี้จะใช้แค่ชื่อ *Love Sick*) และ ของจีนคือเรื่อง *你丫上瘾了!* ซึ่งมีชื่อเรื่องอังกฤษว่า *Heroin-Are you addicted?* และ แปลไทยว่า *คุณเสพติดความรักหรือเปล่า* ของไฉจิตัน (柴鸡蛋) เขียนขึ้นในปีพ.ศ.2558 (ในบทความจากนี้จะใช้แค่ชื่อ *Heroin*)

นิยายวายทั้งสองเรื่องนี้ถูกนำมาศึกษาเปรียบเทียบเพราะต่างเป็นนิยายที่ถูกนำมาดัดแปลงเป็นซีรีส์วายแสดงความสัมพันธ์โรแมนติกระหว่างหนุ่ม ๆ อย่างเปิดเผยเรื่องแรกในทั้งไทยและจีน โดย *Love Sick* ออกฉายในปีพ.ศ.2557 และประสบความสำเร็จจนเกิดกระแสการสร้างซีรีส์วายและภาพยนตร์วายจำนวนมากในไทย ตามมา (นัทธนัย ประสานนาม, 2564, น. 4; จเร สิงห์โกวินท์, 2560, น. 158) เรื่อง *Heroin* ดัดแปลงเป็นซีรีส์ชื่อ *Addicted* ออกฉายทางช่องสตรีมทีวี IQIYI ในวันที่ 29 มกราคม 2559 ซึ่งมีผู้ชมถึง 10 ล้านวิวในวันแรกหลังออกอากาศ ซีรีส์ถูกห้ามออกอากาศก่อนที่จะฉายจบในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ปีเดียวกัน ทางช่องทีวีก็กล่าวว่าเป็นรายการที่มีผู้ชมสูงสุดอันดับสองของช่อง (Campbell, 2016) ซีรีส์เรื่องนี้จุดกระแสให้ผู้ติดตามนิยายวายของจีนเพิ่มมากขึ้นทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนี้แล้วนิยายวายทั้งสองเรื่องยังมีตัวเอกเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของพวกเขาในวัยเรียน ในเรื่อง *Heroin* มี 2 ภาค แต่ในที่นี้เลือกศึกษาเฉพาะภาคแรก เพราะในภาคสองนั้นเป็นเรื่องของตัวเอกเมื่อทำงานแล้ว

การศึกษาเปรียบเทียบในบทความนี้ใช้วิธีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) ของ นอร์แมน แฟร์เคลาฟ

(Norman Fairclough, 1995) ซึ่งวิเคราะห์ว่าททกรรมและความสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมอื่น ๆ เช่น อุดมการณ์ อำนาจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม เป็นต้น การศึกษาแนวนี้จะวิเคราะห์ตัวบท ปฏิบัติการทางททกรรม และบริบททางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสามองค์ประกอบนี้ก่อนจะตีความออกมา

จากการศึกษา พบว่าถึงแม้สังคมไทยและจีนในศตวรรษนี้จะเปิดกว้าง ได้รับอิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์แล้ว แต่มุมมองที่ผู้คนมีต่อความรักระหว่างชาย-ชายยังคงเป็นแง่ลบซึ่งส่งผลต่อการเริ่มความสัมพันธ์ของคู่ตัวเองทั้งสองคู่ ส่งผลต่อการนิยามความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวเอง และต่อพัฒนาการ การยอมรับ รวมทั้งการคลี่คลายของความสัมพันธ์ดังกล่าว ทว่าททกรรมบางอย่างในสังคมไทยส่งผลให้คู่เองใน *Love Sick* มีแนวโน้มการคลี่คลายที่มีความหวัง แตกต่างจากคู่เองของจีน อย่างไรก็ตาม อคติดังกล่าวยังขบเน้นให้เห็นถึงชัยชนะของอุดมการณ์รักโรแมนติก โดยเฉพาะในแง่ความรักเพื่อรัก ในทั้งสองสังคม ในสังคมไทยอุดมการณ์รักโรแมนติกผสมผสานกับวาทกรรมหลักดังกล่าวของไทยอย่างไรก็ดี โทนเรื่อง *Love Sick* จึงออกสบาย ๆ สะท้อนชีวิตนักเรียนมัธยมปลายฐานะปานกลางถึงดีในโรงเรียนเอกชน เผยลักษณะสังคมบริโภคนิยมและปัจเจกนิยมอย่างเด่นชัด ชัยชนะของอุดมการณ์รักโรแมนติกใน *Heroin* บอกถึงการก้าวผ่านอดีตสังคมนิยมที่ซึ่งความรักที่ยิ่งใหญ่คือความรักในมวลชน ความรักโรแมนติกเป็นสัญญาณของสังคมศักดินา (Zhang, 2017, p. 278) ความรักโรแมนติกในเรื่องให้ภาพลักษณ์จีนใหม่ ฉายภาพปัจเจกชนที่ก้าวเข้าสู่กระแสรีนิยมใหม่

แผนการทำทนายแนวคิดปีตารีปไตยในสังคมจีนอีกด้วย นอกจากนี้ ลักษณะความสัมพันธ์ของคู่รักชายในนิยายทั้งสองยังแตกต่าง ไหล่ สิ้น และไม่ยึดติดกับบทบาทที่ผูกติดกับเพศสภาพหรือเพศวิถีในแบบ ความสัมพันธ์ชายหญิงในชนบทปีตารีปไตยอีกด้วย

2. Love Sick ชุลมุนทางเกงน้ำเงิน

เรื่องเกือบทั้งหมดบอกเล่าผ่าน โน้ (นภัทร นวจินดากานต์) ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และเป็นประธานชมรมดนตรี ในปีนี้ของโรงเรียนเอกชนชายชื่อดัง ฉากหลังของนิยายเรื่องนี้ สถานที่ต่าง ๆ ซอยบ้าน เหตุการณ์ประจำปีของโรงเรียนถูกบรรยาย ตามจริง ค่อนข้างละเอียด ให้ความรู้สึกสมจริง โนม่นำให้ผู้อ่านรู้สึก เหมือนกำลังอ่านบันทึกเรื่องจริงของคนจริง ๆ โน้เป็นเด็กหนุ่มหน้าดี มีผมทรงสกินเฮด ผิวขาวจืด ปากแดงเสมอ เป็นคนร่าเริง เป็นที่รัก ของเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้อง แต่ก็มีเสน่ห์กับนักเรียนหญิงโรงเรียน คอนแวนต์ที่อยู่ใกล้กันด้วย โน้ติดจะซื่อกว่าเพื่อน ๆ ของตน รูปลักษณ์ของโน้ที่บรรยายเป็นพิมพ์นิยมของตัวเองฝ่ายรับที่ใน นิยายวายจะเรียกว่า นายเอก หรือเคะซึ่งย่อมาจากอุเคะ (uke) ใน ภาษาญี่ปุ่น (ซึ่งหมายถึงการเป็นฝ่ายรับในเรื่องบนเตียงอีกด้วย) ตัวละครเอกอีกตัวซึ่งจะเป็นฝ่ายรุกที่ในนิยายวายจะเรียกว่า พระเอก หรือ เมะซึ่งย่อมาจาก เซเมะ (seme) ในภาษาญี่ปุ่น ใน นิยายเรื่องนี้คือ ปุณณ์ ภูมิพัฒน์ ซึ่งมีรูปลักษณ์ และอุปนิสัยตาม พิมพ์นิยมของฝ่ายรุก คือ หน้าตาดี ไปไหนมีแต่คนชอบมอง ตัวสูง กว่าโน้เล็กน้อย ถึงจะดูผอมแต่แรงมากกว่าโน้เสมอ มีความสามารถ

มากกว่าทั้งเรื่องเรียนเก่งกว่า ตำแหน่งทางกิจกรรมก็สูงกว่า คือเป็น
เลขาธิการนักเรียนสองปีซ้อน เป็นที่รักและวางใจของอาจารย์
รวมถึงฐานะครอบครัวที่เป็นบ้านผู้ดี พ่อมีตำแหน่งทางการเมือง
ในขณะที่โน้เป็นลูกของพ่อแม่นักธุรกิจ โน้ขับมอเตอร์ไซค์ แต่ปณณ์
ขับรถยนต์ส่วนตัว

เรื่องราวเริ่มต้นขึ้นเมื่อโน้ต้องขอความช่วยเหลือจากปณณ์
เกี่ยวกับเรื่องของชมรม ปณณ์มีข้อแลกเปลี่ยนว่า โน้ต้องช่วยเป็น
แฟนปณณ์เพื่อตบตาน้องสาวของปณณ์ที่เป็นสาววาย ในความเป็น
จริงคือปณณ์ที่รู้จักโน้ห่าง ๆ มาตั้งแต่ชั้นประถมแล้วชอบความร่าเริง
ของโน้ อยากลองสนิทดูเล่น ๆ ทั้งนี้เพราะทั้งคู่ต่างมีแฟนเป็น
นักเรียนหญิงโรงเรียนคอนแวนต์กลุ่มเดียวกัน แฟนของปณณ์สวย
สง่า มีฐานะเหมาะสมกับปณณ์ชื่อเอม แฟนของโน้ชื่อยูริ แต่เมื่อ
ปณณ์กับโน้ได้ใช้เวลาร่วมกันไม่นาน โน้ก็เกิดความรู้สึกหงวุ่นและ
ผูกพัน ส่วนปณณ์ก็รู้สึกอยากมีโน้จริง ๆ จนทั้งคู่ล่องไปสู่
ความสัมพันธ์ทางกายที่ปณณ์เป็นผู้เริ่ม แต่แล้วทั้งคู่ก็ตกลงที่จะต้อง
ไม่ล้ำเส้นกันอีก เพื่อแฟนของแต่ละคน เหตุการณ์พลิกผันเมื่อโน้รู้
จากเพื่อนต่างโรงเรียนว่า เอมเป็นเด็กเที่ยวที่นอนกับผู้ชายไม่ซ้ำหน้า
ในที่สุดปณณ์ก็รู้เรื่องนี้โดยบังเอิญจึงเลิกกันไป ในระหว่างนี้ก็ม
กิจกรรมโรงเรียนอีกหลายอย่างที่ทำให้ทั้งสองได้ช่วยเหลือ สนธิ
สนมอยู่ด้วยกัน จนโน้ตัดสินใจบอกเลิกกับยูริ เพราะที่จริงแล้วโน้ไม่
เคยคิดกับยูริแบบนั้นเลย แต่เป็นแฟนกันเพราะโน้ไม่อยากจะหักหน้ายู
ริที่ทักท้วงบอกใครต่อใครแล้วว่าเป็นแฟนกัน อีกทั้งยูริก็เป็นคนนิสัยดี
ในความคิดของโน้ ไม่นานยูริก็รู้โดยบังเอิญว่าคนที่โน้ชอบคือปณณ์

เพราะเธอเข้าไปเห็นฉากที่ทั้งสองกำลังจูบกันพอดี ในระหว่างที่เริ่มคบจริงจังกับปุณณ์ โน้ซัดเงิน ไม่กล้าที่จะยอมรับกับเพื่อน ๆ เรื่องปุณณ์ กว่าจะยอมรับก็เมื่อใกล้จะจบชั้นปีการศึกษาแล้ว เรื่องนี้ตรงข้ามกับปุณณ์ที่ตามรุก หวง เปิดเผย และยอมรับความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ แม่เมื่อถูกบีบคั้นจากพ่อให้คบกับผู้หญิงตามที่ครอบครัวเลือกให้ ปุณณ์ก็หาวิธีที่จะบอกพ่อต่อหน้าโน้ว่าตนมีคนรักแล้วเพื่อสร้างความสบายใจให้โน้ เพียงแต่ไม่ได้บอกพ่อว่าคนรักของตนเป็นผู้ชาย เรื่องจบลงที่ปุณณ์ โน้ กลุ่มเพื่อนสนิท ไปออกค่ายคณะเภสัช และพบกับยูริและเพื่อน ๆ จากโรงเรียนเดียวกันของเธอ เหตุการณ์ในค่ายทำให้ยูริได้ทบทวนตัวเองและกลับมาปรับความเข้าใจกับโน้ยอมรับโน้ในทุกอย่างที่โน้เลือกจะเป็น และทั้งสองกลับมาเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอีกเหมือนเดิม ขณะเดียวกันโน้ก็ล้ายอมรับกับคนอื่นแล้วว่าปุณณ์เป็นแฟนโน้

3. คุณเสพติด ‘ความรัก’ หรือเปล่า? Heroin – Are you addicted?

นิยายวายจีนเรื่องนี้เล่าโดยใช้มุมมองแบบผู้เล่าเรื่องรู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่าง ผู้อ่านจึงจะได้เห็นความรู้สึกของทุกคนและปัจจัยต่าง ๆ ในเรื่องอย่างละเอียด

ตัวเอกของเรื่องนี้คือกู่ไห่และไป่ลั่ววิน ทั้งคู่หน้าตาดี รูปร่างสูง กำยำ โดยเฉพาะกู่ไห่ซึ่งมีร่างกายที่แข็งแรงกว่า ทนทานกว่าและพลังกำลังมากกว่าไป่ลั่ววิน เพราะเขาเติบโตในค่ายทหาร พ่อของเขา กู่เว่ยถึงเป็นนายพล ปู่ของเขาก็เป็นผู้นำกองทัพคนหนึ่งที

เสียชีวิตอย่างกล้าหาญขณะปฏิบัติหน้าที่ ทั้งหมดนี้ทำให้ครอบครัว
ของเขาได้รับสิทธิพิเศษหลายอย่าง มีฐานะ อำนาจ รวมถึงตัวกู๊ให้
เองซึ่งถึงแม้จะอายุเพียง 17 ปี แต่ก็เป็นที่ยำเกรงต่อเหล่าทหารใน
ค่าย เพื่อน ๆ และคนอื่น ๆ ที่รู้ฐานะของเขา ไปแล้วอินมาจาก
ครอบครัวคนธรรมดา พ่อเป็นนายช่างที่รายได้ชักหน้าไม่ถึงหลัง
ฐานะของครอบครัวเช่นนี้จึงทำให้แม่ของเขาทิ้งพ่อและเขาไปตั้งแต่
เมื่อเขายังเด็ก ไปแล้วอินจึงเติบโตขึ้นมากับปู่ ย่าและพ่อ เขาต้องช่วย
ดูแลปู่และย่าที่ป่วยทั้งคู่ ในขณะที่เดียวกันเขาตั้งใจเรียนและเรียนเก่ง
มากด้วยความหวังว่าสักวันหนึ่ง เขาจะทำให้ทุกคนได้อยู่ดีกินดี ใน
จีน โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา ศักดิ์ศรีของ
ผู้ชายมักถูกตัดสินจากฐานะและสถานภาพทางสังคม (Bao, 2020,
p. 90) ถึงแม้จะนึกดูถูกพ่อของตนเองอยู่บ้างเพราะความยากจน
แทบไม่มีจะกินของที่บ้าน แต่เขาก็ยังคงรักพ่อมาก

สิ่งที่กู๊ให้และไปแล้วอินมีคล้ายกันคือทั้งสองสูญเสียแม่ตั้งแต่
อายุน้อย แม่ของกู๊ให้เสียชีวิตโดยที่กู๊ให้เข้าใจมาตลอดว่าพ่อเป็น
คนวางแผนเพื่อจะได้แต่งงานใหม่ ดังนั้นเมื่อพ่อเขาแต่งงานใหม่กับ
แม่ของไปแล้วอิน กู๊ให้จึงย้ายออกจากบ้านและย้ายโรงเรียนใหม่เพื่อ
อยู่ให้ห่างจากครอบครัวของตน เขาจึงได้พบกับไปแล้วอินที่โรงเรียน
ใหม่ ไปแล้วอินก็ชิงชิงแม่ของตนรวมทั้งครอบครัวใหม่ที่แม่แต่งเข้าไป
ทั้งสองต่างไม่รู้ว่แต่ละฝ่ายได้เกี่ยวดองเป็นพี่น้องกันอ้อม ๆ แล้ว

กู๊ให้สนใจไปแล้วอินเพราะลายมือสวยงามของเขา ความคลั่ง
ไคล้เรื่องลายมือเกิดมาจากพ่อของเขาที่บอกไว้ว่าลายมือสะท้อน
บุคลิกของเจ้าของ นอกจากนี้ยังเป็นเพราะไปแล้วอินกล้าตำหนิ และ

กล้าสั่งเขาเป็นคนแรก เมื่อกู่ไห่กลั่นแกล้ง ไปแล้วอินยังสามารถต่อกร
กลับได้เจ็บแสบพอกัน กู่ไห่สนใจมากขึ้นเรื่อย ๆ และยิ่งทึ่งเมื่อสืบรู้
ว่าบ้านของไป่ลั่วอินนั้นยากจนถึงแก่นซึ่งเป็นเรื่องที่เขาไม่เคยได้พบ
เจอหรือต้องทนลำบากเช่นนี้มาก่อน แต่ความลำบากนี้ก็กลับไม่
ขัดขวางความเก่งในการเรียนของไป่ลั่วอินเลย จนเมื่อรู้ว่าต่างก็ขาด
ความอบอุ่นจากแม่เหมือนกัน เขาก็ตกหลุมรักไป่ลั่วอินอย่างถอนตัว
ไม่ขึ้นเสียแล้ว เมื่อรู้ว่าไป่ลั่วอินเลิกกับซือฮุย แฟนสาว เพราะไป่ลั่ว
อินตระหนักถึงฐานะของตนที่แตกต่างจากซือฮุยซึ่งมีฐานะดี ไปเรียน
ต่อต่างประเทศได้ กู่ไห่จึงแกล้งทำเป็นคนจนอย่างที่สุดเพื่อจะได้
ใกล้ชิดและอาศัยอยู่บ้านเดียวกับไป่ลั่วอินได้ จินลู่ลู่ แฟนสาวของกู่
ไห่ไม่พอใจความสนใจที่เขามีต่อเพื่อนอย่างไป่ลั่วอินมากเกินไป เธอ
จึงจ้างคนมาแกล้งนอนกับเธอคนเดียว กู่ไห่จึงได้โอกาสบอกเลิกกับ
เธอและหันมาดูแลไป่ลั่วอินกับครอบครัวของเขาอย่างเต็มที่ ทั้งนี้
ส่วนหนึ่งเป็นเพราะครอบครัวของไป่ลั่วอินให้ความรู้สึกรักอบอุ่นอย่าง
ที่เขาไม่เคยได้รับจากครอบครัวตัวเองมาก่อน การคอยดูแลเอาใจ
ใส่และการดูแลของกู่ไห่เองก็ทำให้หัวใจที่อ่อนล้าของไป่ลั่วอินอบอุ่น
จนในที่สุดก็ผ่านด่านในใจที่พ่อและแม่ของทั้งสองฝ่ายแต่งงานกันได้
ทำให้กู่ไห่มีฐานะดีไปได้ ทั้งสองได้เรียนรู้กันและกันในห้องชุดของ
กู่ไห่ จนเมื่อต้องผ่านอุปสรรคที่ซือฮุยบินกลับมาเพื่อหาทางพาไป่ลั่ว
อินไปเรียนต่างประเทศด้วยกันแล้วนั่นเอง ไป่ลั่วอินจึงยอมรับกู่ไห่
เต็มตัว ถึงแม้เขาจะถูกข่มขืนโดยกู่ไห่ต่อหน้าซือฮุย แต่เขาก็อภัยให้
ได้ด้วยความตระหนักว่าตัวเองรักกู่ไห่แล้วนั่นเอง จากนั้นก็เป็นการ
เอาคืนระหว่างคนทั้งคู่ ไป่ลั่วอินรักกู่ไห่ที่บนเตียงจนกู่ไห่ได้รับ

บาดเจ็บเหมือนไปลั่วอิน แต่ทั้งนี้ก็ด้วยความยินยอมพร้อมใจที่
อยากจะไถ่โทษของกู่ไห่เองด้วย ในที่สุดไปลั่วอินก็เรียนรู้ที่จะรักและ
ปกป้องกู่ไห่โดยพยายามสืบหาสาเหตุการตายของแม่ของกู่ไห่
จากนั้นทั้งสองก็เผชิญการกีดกันจากกู่เว่ยถึงที่ยอมชังกู่ไห่ในอุโมงค์
แคบ ๆ ไม่ให้กินน้ำหรืออาหารในท่ามกลางอากาศหนาวเย็น ทั้งคู่
หลบหนีไปที่เบต จนเมื่อกู่เว่ยถึงยอมเลิกรา ทั้งคู่จึงกลับมาปักกิ่ง
และเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัยด้วยกัน แล้วกู่ไห่ก็ประสบอุบัติเหตุ
รถยนต์ที่ลูกพี่ลูกน้องของเขาตั้งใจจะสร้างเรื่องให้ไปลั่วอินตาย แต่
กลายเป็นกู่ไห่ขับแทนและโถมตัวเข้าปกป้องไปลั่วอินเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
จนตัวเองบาดเจ็บสาหัส ไปลั่วอินจึงจำใจจากลาเพราะไม่ยอมทำให้
ครอบครัวของกู่ไห่แตกร้าวยิ่งไปกว่านี้

4. พัฒนาการและลักษณะความสัมพันธ์ การยอมรับและแนวโน้ม ของความสัมพันธ์ระหว่างชาย-ชายในนิยายวายทั้งสอง

4.1 *Love Sick* ชุลมุนกางเกงน้ำเงิน

ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ชายในนิยายวายจะถูกแบ่งออกเป็น
ฝ่ายรุก และ ฝ่ายรับ ในเรื่อง *Lovesick* ฝ่ายรุก (ซึ่งต่อจากนี้จะเรียก
พระเอก) คือ ปุณณ์ ภูมิพัฒน์ และฝ่ายรับ (ซึ่งต่อจากนี้จะเรียกนาย
เอก) คือ โน้ ปุณณ์ ขอโน้ เป็นแฟนก่อน เพราะ

“ โน้คนที่ผมคิดเสมอว่าถ้าเจอเด็กผู้หญิงแบบนี้นิ่งจะดีไม่น้อย
.....อยากให้อेमสดใส่ได้เท่าโน้ ถึงจะโวยวายกระซอกโซกฮาก
ทำตัวหนักเลงโตไปบ้าง แต่ดวงตากลมแป้นนั้นฉายแววเป็นมิตร
และมีความจริงใจอยู่เต็มเปี่ยม” (น.141 เล่ม 1)

เป็นปณฺธที่คิดลึกลงทั้งกายกับโน้ก่อน

“ กูมันเชื่อที่บริสุทธิ์ใจกับมึงไม่ได้.....กูยังต้องห้ามใจอย่างหนัก
ไม่ให้ตัวเองสัมผัสมึง.....” (น.107 เล่ม 1)

เป็นฝ่ายรุกบนเตียงก่อนในที่สุด และยังคงเป็นปณฺธที่ไม่กลัว
ว่าใครจะรู้ถึงเรื่องของทั้งสองคน

“ ปณฺธไม่เห็นอายุใครเลยเรื่องคบกับผม ผมเห็นเพื่อนแซวมันก็
ยิ้มกลับ ไม่มีที่ท่าเป็นเด็อดเป็นร้อนเหมือนผมสักที ” (น.63
เล่ม 2)

ปณฺธยังกล้าพาโน้ไปดูตุนสารภาพกับพ่อว่ามีแฟนแล้ว

“ ปณฺธตอบพ่อไม่ได้หรอก...เขาเป็นคนดีพอสำหรับปณฺธ
หรือไม่ แต่วันนี้เรารักกัน และปณฺธรักเขา.....และพ่อจะไม่วัน
ได้ยินคำว่าเสียใจที่เลือกเขาจากปากปณฺธ ไม่มีวันนั้น ” (น.
250 เล่ม 2)

โน้ ฝ่ายรับผู้ไม่เคยเริ่มความสัมพันธ์กับใครก่อน ยูริทักทัก
ให้โน้เป็นแฟนก่อนและประกาศไปทั่ว โน้ยอมตามน้ำเพราะเห็นว่ายูริ
ก็นิสัยดี และไม่อยากหักหน้ายูริ แต่เมื่อเป็นปณฺธ ถึงแม้โน้จะ
หลวมตัวไปเพราะความจำเป็น แต่โน้กลับเกิดความรู้สึกผูกพันจริง ๆ

“ ผมไม่แน่ใจว่า ความรู้สึกนั้นคือความรัก แต่ผมเป็นห่วงมัน
มาก และทุกครั้งขอแค่มิปณฺธอยู่ข้าง ๆ ผมก็ไม่เคยต้องการสิ่ง
ใด ” (น.233 เล่ม 1)

ความผูกพันดังกล่าวน่าจะเกิดจากการที่โน้ทบทวนปณฺธที่
เคยเห็นกันมาตั้งแต่ประถมว่า

“ ปุณณ์เป็นมากกว่าคนเพอร์เฟกต์ ผมมองผ่านความเพอร์เฟกต์ด้านความสามารถต่าง ๆ ของปุณณ์ไปแล้ว.....ความเพอร์เฟกต์ของมันคือ การเป็นคนดี โดยที่ไม่ต้องอวดสรรพคุณอะไรในตัวเองเลย ปุณณ์มักจะปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างใส่ใจและอ่อนโยนเสมอ.....ดวงตาที่เปี่ยมด้วยความจริงใจและกล้าหาญ เหมอนั้นคือคำตอบ ปุณณ์เป็นมากกว่านั้นจริง ๆ ” (น.76-77 เล่ม 1)

โนไม่เคยชื่นชมยูริเช่นนี้ โนรู้สึกหึงหวงปุณณ์ แต่มีเพียงความเป็นสุขภาพบุรุษให้กับยูริเท่านั้น แต่ความรู้สึกที่โนมีต่อปุณณ์เป็นความรู้สึกต่อปุณณ์คนเดียว ไม่ใช่กับผู้ชายไหนก็ได้ เหมือนที่โนบอกยูริว่า ถ้าไม่นับปุณณ์แล้ว โนก็ยังชอบผู้หญิงสวย ๆ อยู่ดี โนมองความรักของตนว่า ไม่ใช่ชายรักชาย แต่เป็นรักเพื่อรักที่ชนะเพศสภาพ และเป็นเสรีภาพส่วนตัว เป็นเรื่องเคมีเฉพาะบุคคล โนนิยามความสัมพันธ์ของตนกับปุณณ์เมื่อเขาถูกจีบ นักเรียนหญิงที่อยากมาขอจีบเขาถามว่า

“ เป็นเกย์ใช่ไหม ”

“ ไม่มีคำตอบจากปากผม เพราะตลอดเวลาที่คบกับปุณณ์มา ผมไม่เคยนิยามหรือแม้แต่จะคิดว่าตัวเองเป็นอะไร ผมไม่เคยสนใจว่าความรักนี้ถูกจำกัดไว้ในรูปแบบไหน ผมแค่รู้ว่าตัวเองรักใคร และบางครั้งมันก็เจ็บปวดเมื่อได้กลับสู่โลกแห่งความจริงว่าความรักของพวกเขาช่างแตกต่าง ”

“ ผม.....ตอบเพียงสั้น ๆ ว่า ‘ผมเรียกมันว่าความรัก’ ” (น.293 เล่ม 2)

สำหรับโน้ เขาและปुณณ์ไม่ใช่เกย์ ความเป็นเกย์ถูกให้ภาพในนิยายว่าเป็นคนอื่น โน้ตกใจมากในตอนแรกเมื่อถูกปุณณ์ขอเป็นแฟน

“ กูไม่ใช่ตุ๊ด ไอ้สัตว์ ” (น.11 เล่ม 1)

“ตกลงมึงเป็นเกย์จริง ๆ เหรอวะ!.....มึงจะทำมิติมีรัยกูรีเปล่าเนี่ย !!! ” (น.14 เล่ม 1)

สำหรับโน้และเพื่อน ๆ เกย์คือคนอีกจำพวกหนึ่งซึ่งเขาและเพื่อน ๆ นึกถึงเฉพาะในแง่มุขกิจกรรมทางเพศ เขาจึงหลุดคิดในตอนแรกว่า “เสียทางด้านหลัง” หรือรู้สึกว่ “ก้นเล็ก ๆ อันน่าทวงแหน” “ผมจะต้องเสียเอกราชให้ไอ้ปุณณ์เปล่า” (น.18 เล่ม 1) แม้แต่เพื่อน ๆ ของโน้ เช่นโอมเองที่ถามโน้เมื่อรู้เรื่องแฟนหลอก ๆ ว่า “อย่าบอกว่มึงไปขายตุ๊ดให้ไอ้ปุณณ์” (น.29 เล่ม1) ปุณณ์เองก็ปกป้องตัวเองกับโน้ในตอนแรกว่ “.....ผมก็ไม่ใช่พวกแบบนั้นเหมือนกัน” (น.14 เล่ม 1) จิตนักเรียนหญิงที่อยากขอจีบโน้พูดถึงเกย์ว่ “.....พวกเกย์น่าขยะแขยง.....” (น.300 เล่ม 2)

ถึงแม้ในที่สุตโน้และปุณณ์จะมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยเช่นกัน แต่โน้ก็ยังคงคิดว่าตนนั้นแตกต่างจากเกย์ เขารักปุณณ์เพราะความเป็นคนดีของปุณณ์ และเขารู้สึกเฉพาะกับปุณณ์ ไม่ใช่กับผู้ชายคนอื่น นี่คืออุดมการณ์ความรักโรแมนติกที่รักสามารถเอาชนะได้ทุกอย่ง แม้แต่เพศสภาพ ความรักเพื่อรักคือรักที่บริสุทธิ์ การตัดสินใจที่จะมีอะไรกันของโน้และปุณณ์ ความแน่วแนที่ปุณณ์พูดกับพ่อ และการตัดสินใจบอกเพื่อน ๆ ถึงความสัมพันธ์ของตนกับปุณณ์ บ่งบอกถึงการเลือกของปัจเจกชน เสรีภาพส่วนบุคคล ความ

ปรารถนาที่จะยืนยันตัวตน ทั้งหมดนี้ผสมผสานกับวาทกรรมที่ทรงอิทธิพลอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันคือ “เป็นอะไรก็ได้ แต่ขอให้เป็นคนดี” (นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ, 2560, น. 86) สะท้อนให้เห็นอัตลักษณ์ของปัจเจกชนรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เติบโตในกระแสโลกาภิวัตน์ ได้รับอิทธิพลจากลัทธิเสรีนิยมใหม่ ปัจเจกที่มีความเสรี ยินดีทำทุกอย่างเพื่อความรักที่บริสุทธิ์ เมื่อผนวกกับวาทกรรมดังกล่าวของสังคมไทย トラบเท่าที่คนรักอยู่ในกรอบของความเป็นคนดี โน้จึงกล้าเปิดเผยความรักของตน ถึงแม้ในสังคมไทยคนส่วนใหญ่ยังเห็นว่าความรักในคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แต่โน้ก็พร้อมแล้วที่จะร่วมทางไปกับปณณผู้ที่บอกพ้อว่าเขาจะไม่เสียใจกับความรักครั้งนี้

คำพูดของยูริในตอนจบสะท้อนทั้งความรู้สึกลึกซึ้งที่สังคมไทยมีต่อเกย์ อิทธิพลของอุดมการณ์รักโรแมนติก และวาทกรรม “คนดี” ที่เป็นกรอบและเป็นข้อแก้ตัวให้กับความปรารถนาของปัจเจกชนรุ่นใหม่ในสังคมไทยได้เป็นอย่างดี

“.....ยูไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าโน้จะเป็น...เฮ้อ เป็น.....”

“.....ไอ้ย ก็พูดได้ไงล่ะ!

“.....ยูนี้แหละที่น่าจะรู้ดี.....ไม่ว่าโน้จะรักใคร แต่โน้ก็ยังเป็นผู้ชายที่ดีที่สุดเหมือนเดิม.....” (น.307-308 เล่ม 2)

เมื่อยูริรู้ว่า โน้ยังชอบสาวสวย เธอข่มขู่ปณณว่าถ้าดูแลโน้ไม่ดี เธอจะแย่งเขาไปแน่ ความหมายโดยนัยก็คือ ที่เธอยอมตอนนี้ เพราะโน้รักปณณ และเพราะปณณเป็นสุภาพบุรุษที่ดีเหมือนโน้ เธอจึงยอมรับได้

ดังนั้น ความรักความปรารถนาซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนในยุคเสรีนิยมใหม่นี้ ไม่มีแบ่งเพศ และในสังคมไทย トラบเท่าที่ ความปรารถนาดังกล่าวอยู่ในกรอบของคนดี คนไทยรุ่นใหม่ในอนาคตเอง ก็อาจจะยอมรับหรือยอมรับกับความแตกต่างที่หลากหลายในยุคใหม่ได้ เพียงแต่นิยามของ “คนดี” ในสังคมไทยนั้นไหลลื่นไปตามบริบททางสังคม ประวัติศาสตร์ การเมือง และปัจจัยจากภายนอก เช่น กระแสโลกาภิวัตน์ การยอมรับและแนวโน้มของความสัมพันธ์ชาย-ชายเช่นนี้ในสังคมไทยจึงมีบทสรุปที่ยังไม่แน่นอน

4.2 คุณเสพติด ‘ความรัก’ หรือเปล่า? Heroin – Are you addicted?

กู่ให้รู้สึกถึง และสนใจไปลั่วอินจากความสามารถและความกล้าต่อกรของเขา ต่อมาเมื่อพบว่าถึงแม้ครอบครัวของไปลั่วอินจะเป็นรากหญ้าที่พร้อมหักโค่นตลอดเวลา แต่มีความอบอุ่นในครอบครัว สิ่งนี้ขาดหายไปครอบครัวที่มีฐานะและมีอำนาจของเขา เขาไม่เคยได้นั่งลงกินข้าวร่วมโต๊ะกับพ่อ หรือสนทนา หยอกล้อ เอ็ดตะโรกับพ่อมานานมากแล้ว ไม่เคยได้ร่วมฉลองเทศกาลสำคัญที่ครอบครัวต้องพร้อมหน้ากัน ยิ่งเมื่อแม่ของเขาเสียไป เขายังอยู่ลำพังและไม่มีใครกล้าสั่งสอนหรืออุ้มให้เขาดูแล เขาต้องเติบโตมาในค่ายของกองทัพ จนกระทั่งมาเจอไปลั่วอิน นี่เป็นครั้งแรกที่เขารู้สึกใส่ใจและห่วงใยอย่างจริงจัง เขาเริ่มเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่น ถึงจะมีแฟนสาว จินลู่แล้ว แต่ความสัมพันธ์ของเขากับเธอเป็นเหมือนเธอเป็นผู้ตามและและคอยตอบสนองเขาคนเดียวเท่านั้น นี่เป็นความรักครั้งแรกที่กู่ให้รู้จักให้ ห่วงใย และหลงใหลจนถึงกับคลั่งไคล้

“ยังมีความหลงใหลอยู่รูปแบบหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศ.....
สวยงามจนทำให้หลงลืมความแตกต่างและความเข้ากันไม่ได้
ระหว่างคนสองคนไปจนหมดสิ้น” (น.151 เล่ม 1)

ไปลั่วอินซึ่งเจ็บแค้นแทนพ่อตลอดมาที่แม่ทิ้งพวกเขาไปเพื่อ
หาคนใหม่ที่รวยกว่า จึงรู้สึกต่อต้านการคบกับคนชั้นสูงเพราะ
ข้อสรุปที่เขาได้รับคือ ความรักไม่อาจเอาชนะชนชั้นได้ ความจริงที่
น่าเศร้าในสังคมจีนใหม่ที่เน้นระบบตลาด เพื่อไม่เสียศักดิ์ศรีไป เขา
จึงบอกเลิกกับสื่อฮู่ ลูกสาวข้าราชการที่มีเงินและออกไปเรียนต่อ
ต่างประเทศ ชีวิตที่ลำบากและต้องต่อสู้เพื่อตัวเอง เพื่อพ่อ ปู่และย่า
ตลอดมาทำให้เขาค่อย ๆ เสพติดการดูแลเอาใจใส่ของกู่ไห่ ผู้ซึ่งดูแล
แม้กระทั่งให้มือเท้าของเขาอุ่น ให้เขานอนถูกท่าเพื่อหายใจสะดวก
นอกจากนี้แล้วกู่ไห่ยังใส่ใจและไม่รังเกียจคนทั้งบ้านของเขา กู่ไห่
สามารถคุยกับย่าที่พูดไม่ค่อยเป็นภาษาแล้วได้ กู่ไห่อดทนกับความ
เลอะเทอะของปู่เขาได้ และยังช่วยให้พ่อของเขาได้ทำงานที่มีรายได้
ดีขึ้น ทำให้พ่อของเขายิ้มออกได้

“กู่ไห่ดูแลเอาใจใส่เขาโดยไม่มีข้อแม้ ยอมลงให้เขาตลอด ไม่เคย
เลยที่จะทำให้เขารู้สึกผิด เพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่งสัปดาห์ที่แยก
จากกันก็ทำให้ไปลั่วอินรู้สึกกลัวว่า เขาได้สูญเสียความรัก
ทั้งหมดบนโลกนี้ไปแล้ว” (น.323-324 เล่ม 1)

กู่ไห่กล้าแสดงความรู้สึกกับไปลั่วอิน ทั้งจับเนื้อต้องตัว และ
ดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งหึงหวงอย่างออกนอกหน้า ไปลั่วอินถึงจะ
ต้องการจนเกือบเสพติดความรักนั้นแล้วก็มีสติที่จะเตือนกู่ไห่ให้

พยายามหยุดด้วยเหตุผลที่ว่า “เราสองคนเป็นผู้ชาย” แต่กู่ให้กลับตอบว่า “เป็นผู้ชายแล้วไง.....ยังเห็นหมากับแมวเดดกันอยู่เลย” (น.11 เล่ม 2)

เมื่อกู่หยางถามกู่ให้ว่ามีจุดยืนเพื่อชีวิตของตัวเองบ้างหรือเปล่า เพราะเขาไม่เห็นวกู่ให้จะทำอะไรเพื่อตัวเองเลย ไม่ยอมไปเรียนเมืองนอก และก็ไม่นยอมเดินตามทางเดินของพ่อ จะมีชีวิตอยู่เพื่อไปลั่วอินเท่านั้นหรือ คำตอบที่กู่ให้ให้ก็คือ

“ ‘ทำเพื่อเขาก็เหมือนทำเพื่อตัวเองนั่นแหละ’ ” (น.264 เล่ม 4)

ความรักของทั้งคู่เกิดขึ้น เหนียวแน่นเพราะเป็นการเติมเต็มกันและกัน ต่างโหยหาความรัก ความอบอุ่นเหมือนกัน ผิดหวังกับรูปแบบความรักในแบบชาย-หญิงเหมือนกัน แม่ของไปลั่วอินทั้งสามมีเพื่อชีวิตที่ร่ำรวยสุขสบาย แม่ของกู่ให้ยอมตายเพื่อสามีแต่สามีกลับยังแต่งงานใหม่ได้ ทั้งคู่มีความสามารถ ไหวพริบ หน้าตา สติปัญญา และความอดทนพอกัน กู่ให้ยอมอยู่ในอุโมงค์หนาวเย็นไม่กินอะไรถึง 5 วัน เพื่อยืนยันความรักของตน ไปลั่วอินทนหนาว อดอาหาร ทรมาณนอกตัวตึกในหน้าหนาวถึง 3 วันเพื่อสืบหาความจริงเรื่องสาเหตุการตายของแม่ของกู่ให้ คนหนึ่งเรียนรู้ที่จะรักและหวังใย อีกคนต้องการความรักก่อนจะให้ความรักกลับคืน เรื่องของทั้งคู่เป็นตัวอย่งที่ดีของปัจเจกผู้มีความปรารถนาและไขว่คว้าทุกทางเพื่อเติมเต็มปรารถนานั้น ถึงแม้จะตระหนักดีว่า ความรักดังกล่าวไม่ได้รับการยอมรับในสังคม และจึงไม่มีอนาคต ทั้งคู่เป็นคนรุ่นใหม่ที่สนองนโยบายของรัฐบาลจีนที่ต้องการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ เพื่อก้าวเข้าสู่กระแสศตวรรษที่ 21 กับโลกสมัยใหม่ (Rofel, 2007) ความปรารถนาของทั้งคู่ยังเป็นความปรารถนาในความรักโรแมนติก รัก

เพื่อรักเท่านั้น ความรักสามารถเอาชนะทุกสิ่ง ความรักที่สนับสนุน
ความเป็นปัจเจกชนซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งที่ไม่ได้รับความสำคัญใน
ขอบความคิดของจีน

แต่ในสังคมจีนที่มีหลักคิดปิตาธิปไตยมากกว่าสองพันปี ความ
ปรารถนาบางอย่างไม่ใช่เรื่องปกติที่ยอมรับกันได้ ดังความเห็นของ
ลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งของกู่ไต่เมื่อรู้ว่าเขารักไปแล้วอิน

“เรื่องแบบนี้ฉันออกความเห็นไม่ได้หรอก ฉันจะชักน่านายไป
ในทางที่ผิดไม่ได้” (น.34 เล่ม 2)

สี่อู่ยี้ เด็กสาวรุ่นใหม่ที่ไปเรียนต่างประเทศก็ตอกหน้ากู่ไต่ว่า

“ไปแล้วอิน.....เกิดความรู้สึกพิกลพิการแบบนี้กับนาย.....”

(น.241 เล่ม 2)

พ่อของกู่ไต่ออกความเห็นขณะพยายามแยกทั้งคู่ว่า

“แกป่วยหนักเอาการเลยนะ” (น.104 เล่ม 4)

และกู่ไต่ก็ตอบกลับว่า

“ผมป่วยมานานแล้ว แกรมต้นตอของอาการป่วยยังหยังรำกฝัง
ลึกเสียด้วย.....” (น.104 เล่ม 4)

ตัวไปแล้วอินเองก็รู้สึกกับความชอบของตัวเองว่า

“นี่ฉันกลายเป็นคนวิปริตไปแล้วจริง ๆ เหมอ” (น.9 เล่ม 3)

กู่ไต่ก็รู้เช่นกัน

“ กู่ไต่รู้สึกได้ว่าหัวใจของตนกำลังบิดเบี้ยวเข้าไปทุกขณะ แต่น่า
แปลกที่เขาไม่ได้คิดจะไปแก้ไขให้ถูกต้อง อีกทั้งยังรู้ดีว่าเขาเอง
ไม่ได้มีความรู้สึกแบบเดียวกันนี้ให้กับผู้ชายคนอื่น มีแค่ไปแล้วอิน
เท่านั้นที่ได้รับความรู้สึกนี้.....มีตราพิจิงหมุนกลิ้งไปจนใหญ่

ขึ้น และสุดท้ายมันก็ถึงออกนอกอาณาเขต.....แต่ถึงกระนั้น
.....เขาเต็มใจที่จะมีความสุขอยู่กับความยุ่งยากตามอำเภอใจ
เช่นนี้” (น.277 เล่ม 1)

ทั้งสองคนตั้งต้นทั้งที่รู้ว่าไม่ถูกต้องในสายตาของสังคม
นับเป็นปัจเจกชนที่สมบูรณ์แบบมีเสรีภาพเลือกสิ่งที่คุณต้องการ
ไม่ใช่คนจีนตามขนบขงจื้อที่ต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตนและ
ทำให้ถูกต้องเพื่อความสงบสุขของสังคมและประเทศ ทำเพื่อ
ส่วนรวมก่อนส่วนตัวอีกต่อไป เช่นที่ไปล์วอินบอกสื่ออยู่คำสุดท้ายว่า

“ตอนนั้นฉันเชื่อหัวใจตัวเองมากกว่า” (น.37 เล่ม 3)

อย่างไรก็ดี ในนิยายเรื่องนี้ไม่ใช่ความรักเพื่อรักจะประสบชัย
ชนะ สังคมจีนไม่ได้มีวาทกรรมคนดีแบบของไทย กู้ให้จึงบาดเจ็บ
สาหัส และไปล์วอินจำต้องจากลา คำอธิบายที่กู้หยางให้กับไปล์วอิน
หน้าห้องไอศิยูคือ

“นายอันตรวยเกินไป อยู่ข้างกู้ให้ก็มีแต่จะทำลายตัวเขา” (น.
283 เล่ม 4)

ความปรารถนาที่ขัดแย้งกับแนวคิดปิตาธิปไตยที่เป็นกระแส
หลักของจีนจะถูกจับตามอง ควบคุม และจัดการเสมอ ๆ ดังนั้นตัว
บทที่บอกเล่าความสัมพันธ์ของชายรักชายในจีนจึงต้องสรรหาวิธีที่
จะแฝงการวิพากษ์ ต่อรอง ทำหาย ต่อต้านหรือบ่อนเซาะอำนาจ
ของรัฐหรือแนวคิดกระแสหลักในสังคมเสมอ ดังที่จะได้วิเคราะห์ให้
เห็นในตอนท้ายของบทความนี้

5. ภาพความสัมพันธ์ของคู่รักในอุตมคติ

นิยายวายทั้งสองเรื่องนี้ให้ภาพความสัมพันธ์คู่รักในอุตมคติผ่านการเล่าเรื่องความรักของคู่เอก และผ่านการเล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหล่าตัวเอกกับแฟนสาวที่จะกลายเป็นอดีตในที่สุด

ความสัมพันธ์ของปุณณ์กับโน้ และของกู่ให้กับไป๋ล้วนอินไม่ได้ ยึดติดอยู่กับคุณลักษณะของฝ่ายรุก-รับ แข็ง-อ่อน แข็งแรง-อ่อนแอ หรือข้างเท้าหน้า-เท้าหลังแบบความสัมพันธ์ชายหญิง แต่ทั้งสองคู่มีความสัมพันธ์เป็นลักษณะของการเติมเต็ม ช่วยเหลือกันและห่วงใยกัน ต่างมีจุดอ่อนและจุดแข็ง โน้มีความร่าเริง ตรงไปตรงมาทางความรู้สึก และมีน้ำใจ ในขณะที่ปุณณ์ต้องระมัดระวัง จริงจังรับผิดชอบถึงแม้บางครั้งอาจจะไม่ไหว ปุณณ์เป็นเด็กโปรดของครูมาโดยตลอด อีกทั้งเป็นลูกชายคนเดียวของพ่อซึ่งเป็นนักการเมือง พ่อที่เลี้ยงปุณณ์ให้ตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่าเขาจะเป็นที่จับตามอง เพราะเป็นลูกของพ่อ ดังนั้นเมื่อไม่ไหวแต่ยังต้องทำตามสัญญา ปุณณ์ต้องออกไปขอป๊ากับแอมทั้งที่ตัวเองยังมีไข้อยู่ จึงกลายเป็นโน้ที่เข้าไปยุ่งปุณณ์ที่เป็นลมทันเวลา พากลับมาดูแลต่อที่บ้านของตน โน้คอยให้กำลังใจปุณณ์เผชิญกับความจริงของแอม และขณะที่บอกเลิกกับแอม ปุณณ์คอยช่วยโน้ในกิจกรรมของโรงเรียน ดูแลเวลาโน้เมา พาโน้หาประสบการณ์ใหม่ ๆ เช่นลงชื่อเข้าค่ายเกษตร ทั้งสองจริงจังและซื่อสัตย์ต่อกันเช่น ปุณณ์พยายามบอกให้โน้เลิกเข้าใจผิดเรื่องแอม โน้พยายามซื่อสัตย์โดยบอกเลิกกับยูริเพื่อเริ่มความสัมพันธ์กับปุณณ์อย่างจริงจัง โน้พยายามปรับปรุงตัวให้ไม่อายที่จะยอมรับกับคนอื่นว่าแฟนของตนคือใคร เป็นต้น ใน

เรื่องทางเพศนั้น ปุณณ์เป็นฝ่ายรุก แต่ก็มียหลายครั้งที่โน้เองก็ได้รุกเหมือนกัน โดยปุณณ์ไม่ได้บ่นหรือไวยวายอะไร

คู่ของกู่ไห่และไป่ลั่วอินเป็นความสัมพันธ์ที่เติมเต็มกันและกันเด่นชัดมาก กู่ไห่เรียนรู้ที่จะห่วงใย ให้ความดูแล ให้ความรัก ไป่ลั่วอินได้รับความรักที่ตนเองถวิลหา กู่ไห่เองก็ได้ความรู้สึกว่าตนมีที่พึ่งพิงเช่นเดียวกัน กู่ไห่ช่วยเหลือการไปหาหมอของปู่ย่าไป ช่วยหางานรายได้สูงให้พ่อไป ช่วยป้าโจว อนาคตแม่เลี้ยงของไป่ลั่วอินให้มีร้าน แต่ไป่ลั่วอินยอมลำบากถูกรมามนกลั่นแกล้งเพื่อสืบความจริงเกี่ยวกับสาเหตุการตายของแม่กู่ไห่ เพื่อช่วยให้กู่ไห่ไม่มีหลุมดำในใจ ช่วยตีหนังสือให้กู่ไห่ หลังพ่อไปแต่งงานใหม่ ทั้งสองมีโอกาสดำรงสร้างโลกส่วนตัวของทั้งคู่คือได้อยู่ร่วมกันเพียงสองคนในห้องชุดของกู่ไห่ ต่างได้เรียนรู้ที่จะให้อภัย กู่ไห่ซึ่งเป็นฝ่ายรุกบนเตียงกลับเป็นฝ่ายดูแลหาหรือทำอาหารให้ไป่ลั่วอิน ผู้ซึ่งมักจะเป็นฝ่ายรับแต่ไม่เคยเข้าครัวเลยจนกระทั่งวันสุดท้ายที่กู่ไห่อยู่ในไอซียู และไป่ลั่วอินกลับมาเก็บข้าวของเพื่อย้ายออกไป ไป่ลั่วอินทำอาหารจนเต็มโต๊ะและก็จากไป เป็นเหตุการณ์ที่อาจจะสื่อให้ผู้อ่านรู้ว่า ไป่ลั่วอินตระหนักในความอดทนของกู่ไห่ และก็รู้ว่าตนโชคดีแค่ไหน เขาอยากใช้เวลาหวนคืนมาเพื่อจะได้มีโอกาสทำสิ่งต่าง ๆ ให้กู่ไห่บ้าง ในเรื่องทางเพศ กู่ไห่เป็นคนเริ่มและพยายามหาวิธีที่จะทำให้ไป่ลั่วอินมีความสุข เขาเองก็ยอมให้ไป่ลั่วอินแก้แค้นโดยยอมเป็นฝ่ายรับบ้าง และถึงแม้ผลออกมาว่าเขาเจ็บตัวมากแต่กู่ไห่ก็เข้าใจดีว่ากรรมใดใครก่อ เรื่องทางเพศของสองคนนี้ในตอนแรกเริ่มถูกบรรยายไปในทางขำขันจากความอ่อนประสพการณ์ของทั้งคู่ แต่ต่อมาทั้งสองก็

เปิดใจ เรียนรู้และพยายามไปด้วยกัน ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายจน
ต่างวางแผนที่จะใช้ชีวิตร่วมกันไปตลอดหลังจากเข้ามหาวิทยาลัย

ภาพความสัมพันธ์ของทั้งสองคู่นี้ละลายการแบ่งบทบาทที่
แบ่งแยกแฉกชัดในชนบิตาธิปไตย กลายเป็นภาพความสัมพันธ์ที่
เท่าเทียม เต็มเต็มความขาดหรือความต้องการของกันและกัน พร้อม
จะเรียนรู้ไปด้วยกัน และพร้อมที่จะก้าวสู่โลกภายนอกโรงเรียน สู่อ
อนาคตที่ยังไม่แน่ชัดว่าจะราบรื่นหรือไม่ นอกจากนี้ ประเด็นที่เป็น
จุดเน้นย้ำในทั้งสองเรื่องคือ ความซื่อสัตย์ จริงใจ คู่ตัวเอกชายทั้ง
สองคู่ต่างต้องแสดงความจริงใจต่อกันเพื่อให้ความสัมพันธ์ของพวกเขา
เขาดำเนินไปได้ด้วยดี ประเด็นนี้ ถูกขับเน้นขึ้นมาจากภาพ
ความสัมพันธ์ของเหล่าตัวเอกชายกับแฟนสาวของตน นอกจากยูริ
ซึ่งทีกทักจงโน้เป็นแฟนก่อนแล้ว เอม จินลู่ และสี่ฮุย ต่างไม่มี
ความจริงใจให้กับตัวเอกชายที่เป็นแฟนของพวกเขาขณะนั้น ไม่ว่าจะ
จะเป็นการนอนกับผู้ชายอื่น ๆ ไปทั่วของเอม การสร้างเรื่องว่านอน
กับผู้อื่นของจินลู่ รวมทั้งการสร้างสถานการณ์ว่าตนถูกกู่ให้ลอบทำ
ร้ายของสี่ฮุย ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้พวกเขาพบกับตัว
เอกชายทั้งหมดต้องเลิกรักกันไป

6. การวิพากษ์และท้าทายอำนาจรัฐใน *Heroin*

ในนิยายเรื่องนี้มีคู่รักชายหญิงสามคู่ จากช่วงอายุและฐานะ
ของพวกเขา รวมเข้ากับบริบททางประวัติศาสตร์และสังคมของจีนที่
พวกเขาเผชิญประสบการณ์ผ่านมา พวกเขาทั้งสามคู่อาจถือเป็นตัวแทน
ชาวจีนสองรุ่น คือรุ่นในช่วงสังคมนิยม และรุ่นในช่วงเปลี่ยนผ่าน

จากสังคมนิยมไปสู่ช่วงการปฏิรูปเศรษฐกิจ รุ่นแรกมีตัวแทนคือปู่ และย่าของปู่แล้ววียนที่ยังครองเรือนอยู่ด้วยกัน ย่าถึงแม้จะป่วยพูดไม่ค่อยเป็นภาษาแล้ว แต่ก็ยังพูดขึ้นมาทันทีเมื่อได้ยินหลานชายตีวประวัติศาสตรให้ปู่ให้เกี่ยวกับความผิดพลาดของเหมาเจ๋อตงในการปฏิวัติวัฒนธรรมว่า

“เป็นไปไม่ได้” ตากลมติกของย่าไปจ้องปู่ให้ไม่วางตา สีหน้า
แน่วแน่ ‘เหมาตุตุไม่มีทางทำผิด!’

“ทำไมทำผิดไม่ได้ละครับ” ปู่ให้หัวใจแห่ย่าไป

“หญิงชราบอกปู่ให้อย่างจริงจัง ‘เหมาตุตุเป็นดวงอาทิตย์สีแดง
เข้มที่สุด’ “ (น.65 เล่ม 2)

และเมื่อรู้จักปู่ให้ใหม่ ๆ ย่าไปยั้งซี่ไปที่สนามหญ้านอกบ้าน แล้วบอกเขาว่า หลิวเส้าฉี²เป็นคนแนะนำให้พวกเขาปลูก คำพูดเหล่านี้แฝงนัยของคนรุ่นสังคมนิยมที่เชื่อและปฏิบัติตามผู้นำและรัฐเผด็จการในตอนนั้นอย่างเคร่งครัด ทว่าในสังคมนิยมช่วงเปลี่ยนผ่านของจีนตอนนี้ พวกเขากลายเป็นกลุ่มรากหญ้าที่เข้าแถวเพื่อรอรับยาอย่างลำบากยากเย็น ครอบครัวไม่มีจะกิน ลูกชายของตนล้มเหลวในชีวิตแต่งงานถูกลูกสะใภ้ทิ้งเพื่อไปหาคนที่ร่ำรวยกว่า แต่ทั้งปู่และย่าก็ยังคงอยู่ด้วยกัน ทนลำบากตรากตรำไปตามสภาพ ทั้งคู่เป็นเพียงคู่เดียวที่ยังคงรักษาความสัมพันธ์ฉันชายหญิงตามชนบทที่สังคมนิยมคาดหวังไว้ได้ (Zhang, 2017, p.282) ชะตากรรมของปู่และย่าซึ่งส่งผลต่อสภาพครอบครัวที่แตกแยกของปู่แล้ววียนเช่นนี้ ผนวกกับความสะอึกส่ายในการไปหาหมอของปู่ย่าและในการดำรงชีพของ

² หลิวเส้าฉี อดีตผู้นำระดับสูงของจีนในช่วงระหว่าง ค.ศ.1954-1968

คนทั้งครอบครัวของไป่ลั่วอินเมื่อถูกไหย่ยื่นมือเข้ามาดูแล แฝงนัยของการวิพากษ์และเสียดสีความล้มเหลวในการทำหน้าที่ของรัฐ

รุ่นที่สอง คือพ่อแม่ของกู่ไห่และของไป่ลั่วอินซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากการปฏิวัติวัฒนธรรมไปสู่การเปิดประเทศ ปฏิรูปเศรษฐกิจ เจียงหยวน แม่ของไป่ลั่วอิน เป็นตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่ปรารถนาความสุขให้กับตน ไม่ติดยึดกับพันธะหน้าที่ในฐานะ ภรรยาและแม่ ซึ่งต่างไปจากชนบเดิมตามความคิดของขงจื้อและต่างไปจากสิ่งที่จีนในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมถือปฏิบัติอีกด้วย เธอเชื่อว่า

“.....หากพยายามแล้ว ทุกเรื่องย่อมสำเร็จลงได้ เช่นเดียวกับตอนที่เธอทิ้งไปฮั่นฉีเพื่อไปแต่งงานกับผู้ชายสักคนที่มีทั้งเงินและอำนาจ.....’ไม่มีผู้หญิงคนไหนที่เกิดมาลำบาก จะมีก็แต่ผู้หญิงที่ไม่รู้จักทะเยอทะยานเท่านั้น’ เจียงหยวนมักบอกตัวเองเช่นนั้นเสมอ” (น.18 เล่ม 3)

การทิ้งไปฮั่นฉีและไป่ลั่วอินไปแสวงหาความมั่งคั่งของเจียงหยวนสื่อถึงปัจเจกชนใหม่ในจีนที่มีความปรารถนาจะสร้าง และเติมเต็มตัวตนท่ามกลางกระแสของการมุ่งไปสู่ความเป็นพลเมืองโลกของภาครัฐ ภายใต้อิทธิพลของบริโภคนิยมและลัทธิเสรีนิยมใหม่ที่รัฐจีนเองมีส่วนสนับสนุน ความปรารถนานี้ขัดแย้งกับอุดมคติเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของสตรีในครอบครัวและในสังคมจีน (Rofel, 2017, p.118-120)

แตกต่างจากเจียงหยวน แม่ของกู่ไห่สละตัวเองด้วยความรักเพื่อปกป้องกู่เว่ยถึง พ่อของกู่ไห่จนพลาดโอกาสที่จะอยู่บ่มเพาะปลูกฝังและให้ความรักกับกู่ไห่ เป็นตัวอย่างของสตรีที่มีความรักเป็น

สธนะ ทว่าการเสียดสละของเธอกลับสร้างรอยแผลให้กับกู่ไห้ เพราะเมื่อพันช่วงไว้ทุกซีให้แม่ พ่อของกู่ไห้ผู้มุ่งมั่นแต่ในเรื่องการงานในกองทัพนงสูญเสียดชีวิตครอบครัวกลับสามารถแต่งงานใหม่ได้ทันที ทั้งหมดนี้ทำให้กู่ไห้ตัดสินใจจะเป็นขบถต่อพ่อ ตัดสินใจที่จะทำตามความปรารถนาของตน ปัจเจกชนคนหนึ่งที่ไม่ใช่เพียงแค่หน่วยหนึ่งของครอบครัวบ้าง เขาปฏิเสธเด็ดขาดที่จะเข้ากองทัพนงตามรอยเท้าของพ่อ และตัดสินใจย้ายออกจากบ้าน รวมถึงย้ายโรงเรียน ความล้มเหลวในการดูแลบุตร การปฏิเสธงานของพ่อ และครอบครัวที่แยกกันคนละทางเช่นนี้สื่อ่นัยถึงการเสียดสีและต่อต้านรัฐเผด็จการ รวมถึงแนวคิดปิตาธิปไตย อีกทั้งยังวิพากษ์แนวคิดขงจื้อที่ว่าเมื่อทุกคนปฏิบัติหน้าที่ ครอบครัวเป็นสุข ประเทศจึงรุ่งเรืองอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น อาชีพของและตำแหน่งของกู่เวียดถึง คือนายพลในกองทัพนงครอบครัวและวิธีการเลี้ยงลูกของเขาจึงเป็นเหมือนสภาพจำลองของรัฐบาลจีนที่ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จในการปกครองประเทศ ดังนั้นความล้มเหลวของกู่เวียดถึงจนทำให้ลูกชายของตน กู่ไห้ กลายเป็นขบถประกาศความเป็นตัวของตัวเองจึงเป็นกลวิธีหนึ่งในการวิพากษ์และท้าทายรัฐ เหมือนที่กู่เวียดถึงกล่าวหากู่ไห้ว่าป่วยที่รักเพศเดียวกัน และกู่ไห้ตอบกลับว่า

“ผมป่วยมานานแล้ว แกรมต้นตอของอาการป่วยยังหยั่งรากฝังลึกเสียดด้วย จะมารักษาให้หายตอนนั้นมันสายไปแล้วละ’

“ใครทำให้แแก่เป็นได้ขนาดนี้!.....คราวนี้กู่ไห้ยื่นตรง หันหลังให้สายตาเชือดเฉือนที่ทิ่มแทงความรู้สึกเขาจนด้านชา

“ พ่อ ปีนี่ผมอายุสิบแปดแล้วนะ ไม่ใช่เด็ก ๆ ที่พ่อถูกตบหน้า แล้วจะยอมทำตัวเซ่อพิงง่าย ๆ ผมตัดสินใจเองได้ว่าอะไรถูกต้องอะไรผิดอะไรดีอะไรไม่ดี ไม่ใช่จากความเผด็จการของพ่อที่บอกให้ไปซ้ายหรือไปขวา เพราะฉะนั้นโปรดระวังคำพูดและการกระทำของพ่อให้ดี และช่วยให้เกียรติผมด้วย ผมไม่ได้เป็นลูกของพ่อเท่านั้น แต่ก็ประชาชนคนหนึ่งเหมือนกัน” (น.104 เล่ม 4)

ไปฮั่นฉี พ่อของไปลั่วอิน นายช่างธรรมดา เขาเปรียบเหมือนตัวแทนชาวบ้านรากหญ้า ชนส่วนใหญ่ในสังคมจีน ประชาชนที่เชื่อคำสอนของชนบ และของรัฐอย่างเคร่งครัด เขาพยายามประคับประคองครอบครัวแบบซึกหน้าไม่ถึงหลัง เขาทำอาหารไม่เป็น ซึกผ้าไม่รู้เรื่อง เป็นผู้ชายที่ไม่รู้จักห่มผ้าให้ลูกด้วยซ้ำ แต่เขายังคงอยู่เป็นแกนหลักของครอบครัว รับภาระดูแลทั้งพ่อแม่และลูกของตน กลายเป็นคนที่ลูกทั้งดูถูกที่ไม่สามารถรั้งแม่ไว้ได้ ทั้งยึดติดรักใคร่ห่วงใย เพราะเข้าใจความลำบากของพ่อที่ต้องเลี้ยงดูเขาและเป็นผู้นำแพแตกนี้ ไปฮั่นฉีไม่กล้าแต่งงานใหม่ ได้แต่แอบ ๆ ซ่อน ๆ คบกันกับป้าโจวที่พยายามดูแลไปลั่วอินแบบอ้อม ๆ จนกระทั่งได้รับอนุญาตจากไปลั่วอินแล้วจึงได้แต่งงานใหม่ แม้ในที่สุดเมื่อเขารู้ว่าไปลั่วอินรักกับกู่ไห่ ก็ไม่วยจะถามลูกชายว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่ได้ให้ความรักที่เพียงพอหรือไม่ รวมทั้งเสนอว่าถ้าเขาหย่ากับป้าโจว และจะหันมาดูแลลูกชายให้ดีที่สุด ไปลั่วอินจะกลับไปคบกับกู่ไห่ในฐานะเพื่อนเท่านั้นได้หรือไม่ ไปฮั่นฉีอาจนับเป็นตัวแทนของประชาชนจีนรากหญ้าที่ยึดมั่นอยู่ในกรอบของสังคมและรัฐเสมอมา

แต่ที่น่าประหลาดก็คือ เมื่อได้คำตอบว่าความรักของไป๋ลั่วอินและกู่ไห่ไม่ได้เกิดจากความบกพร่องของเขา ไป๋ฮั่นฉีปลอบใจลูกของตน ซึ่งเป็นคำปลอบที่ตรงข้ามกับขนบเดิมของจีนที่คาดหวังให้ลูกต้องมีผู้สืบสายสกุล ต้องเชื่อฟังพ่อแม่ และทำให้ดีที่สุดในชีวิตเพื่อวงศ์ตระกูล แต่เป็นคำปลอบที่สะท้อนอิทธิพลตะวันตก และให้เสรีภาพลูกในฐานะปัจเจกชนคนหนึ่งว่า

“ ไม่ต้องร้องลูก พ่อไม่โทษแกหรอก แกเสียสละเพื่อพ่อมาตั้งเยอะ พ่อเข้าใจ มันสมควรแล้ว ชีวิตนี้พ่อไม่ขออะไรนอกจากให้ลูกมีชีวิตที่ดี ถ้าแก่รักพอก็คูแลตัวเองให้ดีเถอะ ” (น.137 เล่ม 4)

ไป๋ฮั่นฉีเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของประชาชนรากหญ้าของจีน กลุ่มชนที่ลำบากที่สุดในกระแสเศรษฐกิจแบบใหม่ของจีนท่ามกลางระบอบการปกครองที่ยังเป็นเผด็จการเบ็ดเสร็จ และยังเต็มไปด้วยการรับสินบาทคาดสินบน (กรณีของสื่อฮู่ยี้ ป้าโจว กู่หยาง และแม่กระทิงกู่ไห่เอง) แต่ในขณะเดียวกัน ประชาชนรากหญ้านี้เองที่พร้อมเปิดรับและปรับตัวกับสิ่งใหม่ ๆ เพื่อเติบโต อรุด และมีความสุข

ในตอนจบ กู่หยาง ลูกพี่ลูกน้องของกู่ไห่ซึ่งเรียนจบต่างประเทศ เคยชินกับเรื่องชาย-ชาย เคยแนะนำกู่ไห่ให้คบไป๋ลั่วอินเล่น ๆ อย่างจริงจัง เคยเป็นคนช่วยกู่ไห่หลบหนีพ่อของตนไปกับไป๋ลั่วอิน ช่วยจัดการทหารที่ไปตามจับทั้งคู่ แต่กลับเป็นเขาที่พยายามวางแผนให้ไป๋ลั่วอินเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ และให้เหตุผลกับไป๋ลั่วอินว่า ที่ต้องกำจัดเขาเพราะไป๋ลั่วอินอันตรายต่อกู่ไห่ซึ่งเป็นน้องชายที่เขารักมากที่สุด ทั้งหมดนี้ย้ำเตือนให้ผู้อ่านเห็น

ถึงความพยายามของอำนาจรัฐที่จะขจัดกลุ่มชนที่ขัดแย้งและอาจ
สร้างปัญหาให้กับอำนาจขึ้นาของรัฐ

คำพูดสุดท้ายของไป่ลั่วอินที่ย้ำว่า เขาผู้ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นคน
ขี้ลาดแต่เข้มแข็งขึ้นมาได้เพราะพบกู่ไห่ ฉะนั้นกู่ไห่ต้องมีชีวิตที่ดีให้
ได้ ตอกย้ำถึงความตั้งใจของปัจเจกชนที่ควรมีเสรีภาพ ความ
ปรารถนาและสิทธิ์ที่จะเลือก และแฝงนัยถึงการเลือกต่อสู้ของ
ปัจเจกชนยุคใหม่ของจีนกับตัวเอง กับสังคม และกับรัฐ

7. บทสรุป

นิยายวายทั้งสองเรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าสะท้อนภาพปัจเจกชนรุ่น
ใหม่ผู้คลั่งใคล้ในความรักที่ซื่อสัตย์จริงใจ รักเพื่อรัก รักเพราะรักจน
ก้าวข้ามกำแพงของสังคมที่กำหนดความปกติเรื่องเพศไว้ เป็นเรื่อง
เล่าที่แสดงแจ่มแจ้งว่า ความรักแนวยาโออินี้ไม่ใช่ความรักของเกย์
แต่อาจเป็นหนึ่งในทางเลือกของชายหนุ่มปกติที่อยู่ใต้อิทธิพลของ
อุดมการณ์รักโรแมนติก บริบททางสังคม การเมืองและวัฒนธรรมที่
แตกต่างกันยังส่งผลต่อพัฒนาการ การยอมรับและแนวโน้มของ
ความสัมพันธ์ชาย-ชาย ที่แตกต่างกัน โดยของไทยความสัมพันธ์จะมี
ความกดดันและความซับซ้อน น้อยกว่าของจีน รวมทั้งแนวโน้มของ
การยอมรับความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ดูจะมีความเป็นไปได้มากกว่าใน
จีน ลักษณะความสัมพันธ์ฉันทน์คนรักในอุดมคติของตัวเองจากทั้ง
สองวัฒนธรรมนั้นมีความคล้ายคลึงกัน สั้นไหล เต็มเต็มให้กัน เรียนรู้
ไปด้วยกันสู่อานาคตที่ไม่มีความแน่นอน อีกทั้งไม่มีการแบ่งหน้าที่

และบทบาทที่ตายตัวเหมือนในความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงตาม
กรอบดั้งเดิมของสังคมในเอเชีย

นอกจากนี้แล้วด้วยสภาพทางสังคมและการเมืองที่แตกต่าง
กัน นิยายวายจึงยังอาจเป็นเครื่องมือที่นักเขียนใช้วิพากษ์ ต่อรอง
หรือต่อต้านกับอำนาจนำ รัฐ หรือแนวคิดกระแสหลักของสังคมได้
อีกด้วยดังที่สะท้อนอยู่ในตัวบทเรื่อง *Heroin* ของจีน

บรรณานุกรม

ภาษาอังกฤษ

Bao, Hongwei. (2020). *Queer China: Lesbian and Gay*

Literature and Visual Culture under Postsocialism.

London & New York: Routledge.

Campbell, Charlie. (2016). *Chinese censors have taken a
popular gay drama offline and viewers aren't*

happy. Time.com: February 25. Time.com/
4236864/china-gay-drama-homosexuality/

Fairclough, Norman. (1995). *Critical discourse analysis:*

the critical study of language. New York: Longman

Publishing.

Jiang, C., & Hao, T. (2020). *Girl power in boy love: Yaoi,*

online female counterculture, and digital feminism

in China. Feminist Media Studies 2020:1-17

<https://doi.org/10.1080/14680777.2020.1803942>

Madill, Anna. (2020). *The Yaoi/Boys' Love/Danmei Audience*. In the *International Encyclopedia of Gender, Media, and Communication*, Karen Ross et al, eds.,1-5. New York: John Wley & Sons.

Doi:10.1002/9781119429128.iegmc051

Rofel, Lisa. (2007). *Desiring China: Experiments in Neoliberalism, Sexuality, and Public Culture*. Durham and London: Duke University Press.

Zhang, Chunyu. (2016). *Loving Boys Twice as Much: Chinese Women's Paradoxical Fandom of "Boys' Love" Fiction*. *Women's Studies in Communication* 39(3): 249-267.

<http://dx.doi.org/10.1080/07491409.2016.1190806>

Zhang, Yu. (2017). *How the Ideology of "Romantic Love" Affects Chinese Women's Understanding of Intimacy*. *Sociology Study* 7(5):277-284.

Doi.10.17265/2159-5526/2017.05.005

Zhao, Jamie J. (2020). *It has never been "normal": queer pop in post-2000 China*. *Feminist Studies* 20(4):463-478. <https://doi.org/10.1080/14680777.2020.1754626>

Translated Thai References

Jaray Singhakowin จเร สิงห์โกวินท์. (2560). Thod pha khai rang nai lakorn sao wai ถอดผ้าชายร่างในละครสาววาย [Media Pornofication of Male Bodies in Thai Boys love TV Series]. In *Mue rang krai pen phet: Amnart Serinyom mai khong phetwithi nai sangkhom thai เมื่อร่างกลายเป็นเพศ:อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย* [The Sexualized Body:Neoliberal Power, new Media Trends and Transnational East Asian Influences on Sexuality in Thailand], ed. Narupon Duangwiset, 150-186. Bangkok: Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre.

Krittapol Sutheepattarakool กฤตพล สุธีภัทรกุล. (2563). “Kan prakobsang tua lakorn chai rak chai nai series y” การประกอบสร้างตัวละครชายรักชายในซีรีส์วาย [Construction of Gay Characters in Thai Boys Love Series]. Master’s thesis, National Institute of Development Administration.

Natthanai Prasannam นัทธนัย ประสานนาม. (2564).

Nawaniyai yaoi khong thai:kanmuang watthanatham khong phet stana lae phet withi nai romance

prachaniyom นวนิยายยาโออิของไทย: การเมืองวัฒนธรรม
ของเพศสถานะและเพศวิถีในโรมานซ์ประชานิยม [Thai Yaoi
Novels: The Cultural Politics of Gender and
Sexuality in Popular Romance]. Bangkok: Research
and Innovation Unit, Faculty of Humanities,
Kasetsart University.

Narupon Duangwiset นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ. (2560). Chainum pen
watthu thang phet lae karn prab kabuan phetwithi
nai lakorn chai rak chai ชายหนุ่มเป็นวัตถุทางเพศและการ
ปรับขบวนเพศวิถีในละครชายรักชาย [The Objectification
of Desirable Young Men and Deployment of
Sexuality in Boys Love Series on Thai Television]. In
*Mue rang krai pen phet: Amnart Seriniyom mai
khong phetwithi nai sangkhom thai เมื่อร่างกายเป็น
เพศ: อำนาจเสรีนิยมใหม่ของเพศวิถีในสังคมไทย* [The
Sexualized Body: Neoliberal Power, new Media
Trends and Transnational East Asian Influences on
Sexuality in Thailand], ed. Narupon Duangwiset, 188-
223. Bangkok: Princess Maha Chakri Sirindhorn
Anthropology Centre.

Narupon Duangwiset นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ. (2560). *Phet nai khao wongkot: naewkid tritsadee phet nai watthanatham boripok เพศในเขาวงกต: แนวคิดทฤษฎีเพศในวัฒนธรรมบริโภค* [Sex in the maze: Concepts on sexuality theories in consumerism culture]. Bangkok: Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre.